

prima instanță: S. Iorgov
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

2rc-741/15

DECIZIE

30 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadi

examinând recursul declarat de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termocom”, în procedura falimentului împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202 cu privire la încasarea datoriei

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 prin care a fost respinsă cererea Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202 de repunere în termenul de apel și restituit ca depus peste termen apelul Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202

constată:

La 19 iunie 2014, SA „Termocom”, în procedura falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva ACC nr. 52/202 cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului pentru folosirea energiei termice în apă fierbinte nr. 5302 din 01 noiembrie 2008 încheiat între SA „Termocom” în procedura falimentului și ACC nr. 52/202, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către SA „Termocom” la obiectele sale.

Menționează că conform pct. 3.1 al contractului dat, calculele pentru energia termică erau efectuate în baza datelor aparatului de evidență, prezentate de către consumator la SA „Termocom”. Pentru energia termică livrată, consumatorul, în conformitate cu pct. 4.2 al contractului nominalizat, era obligat să achite lunar plata costului energiei utilizate, organizației furnizoare de energie termică, prin dispozițiile de plată ale furnizorului, conform tarifelor stabilite.

Afirmă că din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea facturilor de plată pentru consumul de energie termică, s-a acumulat o datorie la consumul de energie termică pentru luna ianuarie anul 2013 - martie anul 2014, în

sumă de 560904,27 lei, confirmată prin lista achitărilor și facturilor și prin facturile și bonurile de control.

Susține că părțile au convenit că plata se consideră executată la data încasării mijloacelor bănești pe contul de decontare a furnizorului.

Remarcă că a îndeplinit cerințele cu privire la procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară, prin expedierea reclamației nr. 79/5138 din 09 iunie 2014, însă până în prezent, nu a primit nici un răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 513, 514, 572, 575, 602 Cod civil, art. 59, 60 Cod cu privire la locuințe, prevederile Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, art. 6 Legea taxei de stat, art. 35, 86 alin. (2), 166, 167, 175, 176 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei în sumă de 560904,27 lei pentru perioada ianuarie anul 2013 – martie anul 2014 cu titlu de datorie la energia termică, precum și încasarea taxei de stat în beneficiul statului.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, SA „Termocom” a solicitat încasarea datoriei în mărime totală de 383588,09 lei, confirmată prin lista achitărilor la 20 noiembrie 2014, precum și încasarea taxei de stat în beneficiul statului.

În motivarea acesteia a invocat că după înaintarea acțiunii, pârâtul a efectuat achitări parțiale în mărime de 177316,18 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014 a fost admisă acțiunea, încasat din contul ACC 52/202 în beneficiul SA „Termocom” cu titlu de datorie formată pentru perioada ianuarie 2013 – martie 2014, suma de 383588,09 lei.

A fost încasat din contul ACC 52/202 în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 11507,64 lei.

La 04 martie 2015, ACC 52/202 a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând scutirea de la plata taxei de stat, repunerea în termen a apelului, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 a fost respinsă cererea ACC nr. 52/202 de repunere în termenul de apel și restituit ca depus peste termen, apelul Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202.

La 23 iunie 2015, ACC nr. 52/202 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea încheierii recurate, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că în cererea de apel, ca temei de repunere în termen, a indicat că nu a participat la ședința de judecată la care a fost pronunțată hotărârea primei instanțe din motive întemeiate și anume, că reprezentantul s-a aflat în concediu.

Afirmă că la 25 februarie 2015, a luat cunoștință cu hotărârea primei instanțe prin intermediul executorului judecătoresc.

Consideră că prin examinarea pricinii în lipsa reprezentantului recurentului, refuzul de repunere în termen a cererii de apel, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au limitat exercitarea drepturilor prevăzute la art. 56 alin. (1) CPC, fapt ce duce la încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

La 25 septembrie 2015, SA „Termoelectrica” a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, nefondat și lipsit de suport juridic.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei nu rezultă cu certitudine data expedierii încheierii recurate în adresa părților, nici recepționarea acesteia de către recurent.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 iunie 2015, în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art. 369 alin (1) lit. CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen;

După cum denotă actele cauzei, la 23 iunie 2015 ACC nr. 52/202 a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014 prin care a fost admisă acțiunea, încasat din contul ACC 52/202 în beneficiul SA „Termocom” cu titlu de datorie formată pentru perioada ianuarie 2013 – martie 2014, suma de 383588,09 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 a fost respinsă cererea ACC nr. 52/202 cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și restituit apelul declarat de ACC nr. 52/202.

La adoptarea acestei soluții, instanța de apel și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, care statuează că instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Este de remarcat că instanța de apel, având în susținere dispozițiilor art. 116 CPC, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, corect a respins cererea cu privire la repunerea apelului în termen.

Or, argumentul recurentului precum că reprezentantul ACC nr. 52/202 nu a participat la ședința de judecată din 23 iunie 2014, când a fost pronunțat dispozitivul hotărârii, deoarece s-a aflat în concediu medical, iar despre existența

hotărârii judecătorești a aflat numai 25 februarie 2015, când a făcut cunoștință cu încheierea de executare benevolă a documentului executoriu, nu poate fi reținut ca motiv întemeiat de repunere a cererii de apel în termen.

În acest sens, instanța de recurs relevă că deși, din procesul-verbal al ședinței de judecată din 20 noiembrie 2014 rezultă că dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în lipsa reprezentantului pârâtului ACC nr. 52/202, materialul probator denotă cu certitudine faptul că acesta a avut la cunoștință despre existența și examinarea prezentului litigiu în instanța de judecată, fapt ce se confirmă prin recursul depus de către ACC nr. 52/202 împotriva încheierii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 23 iunie 2014 prin care a fost admisă cererea SA „Termocom” cu privire la asigurarea acțiunii, precum și avizul de recepție a citației pentru ședința de judecată din 20 noiembrie 2014 (f. d. 56).

Astfel fiind, este cert că ACC nr. 52/202 a avut la cunoștință despre existența prezentului litigiu și examinarea lui, prin urmare trebuia să fie întreprinse toate măsurile necesare, după cum sugerează atât jurisprudența națională cât și CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin efectuarea în termen legal a tuturor acțiunilor procedurale, inclusiv și prin depunerea în termenul legal a cererii de apel.

Mai mult că și aflarea unui reprezentat în concediu medical, nu constituie un temei de repunere în termen a apelului, deoarece ACC nr. 52/202, fiind o persoană juridică putea delega un alt reprezentat pentru participarea în ședința de judecată.

De altfel, nici susținerea recurentului că reprezentantul a făcut cunoștință cu hotărârea contestată numai la 25 februarie 2015, nu poate fi reținut ca temei de repunere a apelului în termen, deoarece legiuitorul nu condiționează termenul de declarare a apelului de momentul primirii copiei hotărârii motivate, fiind indubitabil că în sensul prevederilor art. 362 alin. (1) CPC, acest termen curge din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii.

Ca urmare, este evident că ACC nr. 52/202 nu a făcut, prin probe întemeiate, dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege.

În acest context, se va reține că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea din 13 mai 2015 este compatibilă și cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere că admiterea spre examinare a unui apel tardiv, ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În această ordine de idei, fiind cert că instanța de apel temeinic și legal a respins cererea ACC nr. 52/202 cu privire la repunerea apelului în termen, se reliefează și temeinicia soluției instanței de apel cu privire la restituirea apelului depus de ultima, fapt ce direct rezultă din prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC.

Distinct de cele relatate, fiind cert că încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015, este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de ACC nr. 52/202 și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termocom”, în procedura falimentului împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202 cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi